

til andre skønne Formaal, og saa vil det blive en stadig Post paa Budgettet Aar for Aar, for der gaar jo ikke et Aar hen uden at der afholdes Kongresser og Forhandlinger af en eller anden Art, som falde ind under disse Kategorier. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som trænger til en ganske anderledes nøje Overvejelse, end det nu ved Finanslovens 3dje Behandling kan blive kastet ind. Og derfor maa jeg ogsaa fra det Synspunkt, at det skulde være en Sag, som slet ikke vedkommer Udenrigsministeriet, men som blot er en almindelig Sag, der vel altsaa ikke egentlig kunde henhøre under noget bestemt Ministerium, fraraade at gaa ind paa det foreliggende Vædringsforslag.

Ordføreren (Lutein): Finansudvalget havde taget under Overvejelse at stille et lignende Forslag som det, der er fremsat af ærede Medlemmer her i Salen, og jeg begaar vel ikke nogen Indiskretion ved at sige, at man opgav at stille dette Forslag efter at man ved Forhandling med vedkommende Minister var kommen til det Resultat, at det ikke kunde gennemføres, idet man gik ud fra, at dette Forslag ikke skulde benyttes til en Demonstration her i Tinget, men man nærede et virkeligt Ønske om, at saa nogle af Rigsdagens Medlemmer til at rejse ned og deltage i de Forhandlinger, som her ere omtalte. Men kunde dette ikke lade sig gøre, og viste det sig umuligt at gennemføre et saadant Forslag, ønskede man ikke at stille det. Vige over for det Forslag, som nu er stillet af ærede Medlemmer, kan jeg jo ikke sige andet, end at det falder omtrent sammen med det Forslag, som Mørtallet i Finansudvalget var villigt til at stille, og jeg skal for mit Vedkommende ikke have noget imod at tiltræde dette Forslag. Jeg skal gerne stemme for det, idet jeg ikke anser de formelle Indvendinger, som den højtærede Minister fremskom med, for at være afgørende. Det væsentligste var egentlig det, at det ikke var nemt at finde noget Ministerium, hvorunder det kunde sortere; men Herregud, skulde det saaledes umuliggøres af den Grund! Er man enige om, at det hele er uansteligt at gennemføre, kommer man vel ogsaa ud over den Banfælighed, under hvilket Ministerium det skal henhøre. Det er mig i alt Fald ligegyldigt. Jeg ønsker blot at sige for mit eget Vedkommende, at jeg vil stemme for Forslaget, hvis Forslagsstillerne ønske Afstemning over det; men de vide jo, at det ikke vil blive gennemført. Jeg vil derfor henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ville lade det gaa til Afstemning eller de ville tage det tilbage;

men lade de det gaa til Afstemning, vil jeg stemme for det.

Justitsministeren (Melleman): Saa, jeg maa dog tillade mig at bemærke, at det var ikke min Hovedindvending imod det, at det var vanskeligt at finde, hvilket Ministerium det skulde sættes paa; men min Hovedindvending var den, at det var en betænkelig Vej at komme ind paa, at det var noget, som man i alt Fald maatte overveje nøjere saaledes at skabe Rejsestipendier for Rigsdagsmænd, som Rigsdagen skal uddele til at rejse udenlands og deltage i Kongresser, blot fordi de Djemed, hvori disse Kongresser afholdes, kunne være i og for sig skønne og nyttige.

Scharling: Til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører, skal jeg blot nøjes med at sige, at der for det Mindretals Vedkommende, hvortil jeg hører, ikke var nogen Tilbøjelighed i Finansudvalget til at gaa ind paa det Forslag, og det ikke blot af formelle, men ogsaa af reelle Grunde. Efter hvad der nu er blevet udtalt af den højtærede Minister, skal jeg indskrænke mig til at anbefale mine Meningsfæller at stemme imod Forslaget.

Jens Bux: Det Referat, som den ærede Ordfører gav af Forhandlingerne angaaende denne Sag i Finansudvalget, var rigtigt nok, men jeg vil dog sige til den ærede sidste Taler, at naar han fuldstændig fralagde sig enhver som helst Andel i denne Sag, har jeg dog opfattet ham saaledes, at der kunde tænkes Forhold, hvor under de Herrer ikke vilde være absolut imod dette Forslag. Saadan opfattede jeg i alt Fald de Herrer i Finansudvalget. Naar der stadig af den højtærede Minister siges baade i Udvalget og ogsaa nu her i Salen, at en af Grundene til, at man ikke kunde tilraade en saadan Bevilling, var den, at saa var der saa mange Formaal, hvor noget lignende gjaldt, idet der ikke var noget eneste Aar, hvor der ikke afholdtes en eller anden international Kommission eller Møde hist og her i de forskellige store Stæder, saa hvis vi gik med her, bleve vi ogsaa nødt til at gaa med til alt det andet, saa kan jeg ikke fuldt ud anse det for aldeles tilstrækkelig Grund til at være imod Sagen, for jeg kan ikke tænke mig et Formaal, der kan sættes ved Siden af dette, om det var muligt her i Verden at spare Folkene for disse forfærdelige Krigsudgifter, som nu gives ud, saa jeg synes det Formaal, som denne Sag sigter paa, er saa stort som intet